

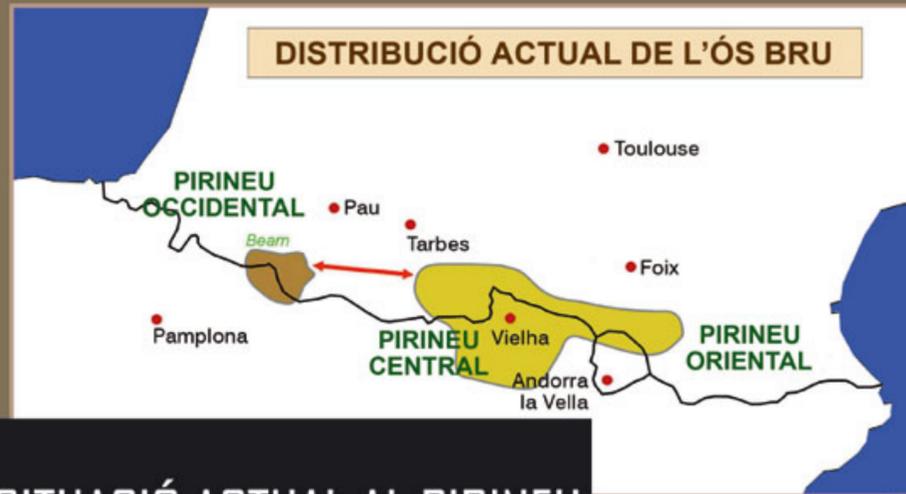
HISTÒRIA D'UN EXTERMINI

La història de l'ós del Pirineu és la d'un extermini. A principis del segle XX hi vivien entre 150 i 200 óssos. Al 1950 només quedaven 75 exemplars. La raó d'aquesta davallada va ser la persecució implacable per part de l'home.

A principis dels anys 90, quan tan sols sobreviuen 5 exemplars, les administracions espanyola, francesa, catalana, aragonesa i navarresa van realitzar un projecte

LIFE, on es van reintroduir 3 exemplars. L'any 2006 es van alliberar 5 exemplars més. Aquestes reintroduccions van ser una mesura indispensable per evitar la seva desaparició definitiva. La Unió Europea considera l'ós bru com a "espècie d'interès comunitari prioritària".

L'origen dels óssos reintroduïts és Eslovènia, ja que genèticament són quasi idèntics als autòctons del Pirineu.

SITUACIÓ ACTUAL AL PIRINEU

Actualment, la població usina del Pirineu està formada per uns 20 exemplars dividits en 3 grups: 5 al Pirineu Occidental, 13 al Central i 2 a l'Oriental.

Els exemplars reintroduïts s'han adaptat perfectament al seu nou hàbitat i han utilitzat per viure les mateixes àrees que havien fet servir els óssos autòctons pirinencs. Aquesta excel·lent adaptació ha quedat demostrada per les 7 reproduccions verificades entre el 1997 i el 2004. També s'ha demostrat, com a mínim, un creuament entre el descendent d'un exemplar reintroduït i un ós autòcton.

En aquests moments, el bon estat de conservació del Pirineu permet acollir una població d'ós bru viable a llarg termini. Els descendents dels exemplars reintroduïts al Pirineu Central s'han expandit cap al Pirineu Occidental i Oriental, demostrant que hi ha connexió biològica entre els nuclis.

Les zones freqüentades pels plantigrads a Catalunya han estat la Val d'Aran, el Pallars Sobirà, l'Alta Ribagorça i el nord del Pallars Jussà.

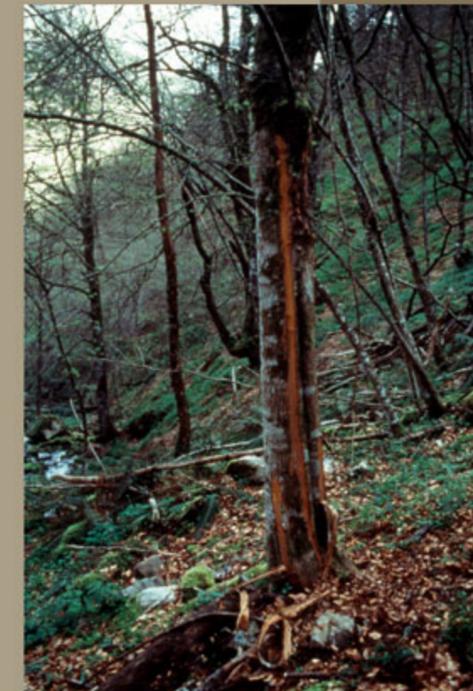
Donat el reduït nombre d'exemplars i la seva elevada consanguinitat, no s'ha de descartar portar a terme noves reintroduccions en el futur.

ELS RASTRES DE L'ÓS

L'ós és un animal extremadament tímid i solitari, que fuig de l'home quan l'intueix. Aquest fet i el seu comportament nocturn, fan que sigui molt difícil de veure. El que sí que podem trobar són els seus rastres.

LES PETJADES: Les podem observar a qualsevol lloc, des del fons de vall fins a les altes muntanyes. Les seves àrees preferides són els boscos d'abet, faig i roure, d'entre 1.300 i 1.800 metres d'alçada. A la neu i al fang són més fàcils de veure.

LES ESGARRAPADES: Són un signe de comunicació entre els óssos.

L'ÓS BRU A EUROPA

Al sud d'Europa l'ós es troba en perill d'extinció; en canvi a l'Europa oriental existeixen bones poblacions d'ós bru que permeten gestionar la seva caça: Eslovènia (500 exemplars), Croàcia (500 ex.), Romania (6.000 ex.), Bulgària (750 ex.), Rússia Europea (30.000 ex.), etc.

També al nord d'Europa hi ha bones poblacions: Suècia (1.000 ex.), Noruega (200 ex.) i Finlàndia (500 ex.).

Distribució de l'ós bru a Europa i nombre d'exemplars

- 1 Grècia 100
- 2 Cantàbric 130
- 3 Abruzzos 60
- 4 Pirineus 20
- 5 Alps Italians 20

